

Publicerad 2008-10-24 00:53 av Sleepy

Kanske tog jag för lite av det gift du gav mig.

Jag vaknade upp.

Kanske tog jag inte tillräckligt många klunkar av det gift som du gav mig.

Ville inte vakna upp.

Ville bara drömma vidare om det som inte verkligheten kan ge mig.

En dröm så underbar, så fantastisk och så härlig.

Men jag vaknade upp till verklighetens långa kamp.

En kamp som man egentligen inte kan vinna.

För man dör i slutet ändå.

Eller har jag fel?

Är inte livet en kamp om liv och död,

glädje och sorg,

kärlek och hat.

En kamp mot ensamhetens kraft.

Man vill inte vara ensam,

man vill inte dö,

man vill inte känna sorg

man vill inte känna hat.

Men kan vi göra något åt det?

Ändra livets process?

Nej, det kan vi inte.

Vi är bara människor.

Inte någon Gud.

Inte någon med så stor kraft.

Utan vad vi gör är att döda folk i krig.

Som kunde ha levt mycket längre.

Vi stänger folk ute så dom blir ensamma.

Vi dör eller sårar folk vilket bringar sorg.

Vi är elaka och hemska mot andra vilket leder till hat.

Vi människor bringar mer olycka än vad som behövs.

Än vad som funnits om vi bara gjort allt på ett annat sätt.

Så vart kommer det mesta av detta som jag ogillar...?

Allt detta jag önskar att det inte fanns...?

Vi alla gör så mycket onödiga saker.
Vi skulle haft det mycket bättre om vi inte gjorde det.
Men vi är bara människor....

... Och det är mänskligt att fela.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sleepy med Poeter.se id #21362 innehar upphovsrätten